

Grund til at takke os for det. Den Glæde kunde Ministeren faa meget tiere, end han faar, — for det er noget sjældent, hans Ændringsforslag blive tiltraadte af hele Udvalget, — hvis han blot vilde indrette sine Forslag efter vore Ønsker. Det er en Glæde, Ministeren kunde faa hvert Aar, og jeg vil haabe, at han, naar han forelægger næste Aars Finanslov, atter vil berede sig selv den Glæde at faa sine Forslag vedtagne af hele Folketinget. Men saa kommer han selvfølgelig til at indrette dem paa en saadan Maade, at vi ere i Stand til at tiltræde dem.

Den højtærede Minister sagde, at jeg havde talt humoristisk om de 10,000 Kr., der skulde bevilges til Bornholms Væbning. Jeg tror nu, der er gaaet et stort Smil ogsaa over Ministerens Ansigt, da han skrev om de alvorlige Forhold, der vilde opstaa, naar Bornholm kom i Krig. Ministeren er ikke nogen særlig alvorlig Mand, han har vist nok smilt, i hvert Tilfælde indvendigt, da han læste dette igennem og satte sit Navn derunder. Man kan, synes jeg, ikke andet end blive humoristisk stemt, naar Talen er om, at Bornholm skal indvikles i Krig, og at man skal indrette Forholdene paa Bornholm med en Verdenskrig for Øje, med det for Øje, hvordan man skal kunne imødegaa et Angreb paa Bornholm af en Stormagt.

Ministeren sagde, at de Ejendele, han havde solgt eller realiseret derovre, havde en upraktisk Anvendelse. Ministeren tager nu fejl, naar han sagde, at de nuværende Magasiner vare 10,000 Kr. værd. Det ere de ikke. Magasinerne udgøre kun $\frac{1}{4}$ af Beløbet. Der er i dette Beløb indbefattet $7\frac{1}{2}$ Td. Land god Jord paa Bornholm, hvoraf Ministeren har faaet en Indtægt af 350 Kr. om Aaret. Det er dog ikke saa praktisk, at Krigsministeriet faar Indtægter. Det er noget sjældent naturligvis, idet det ellers altid er Udgifter, der er Tale om under dette Ministerium. Men det er en ret god Anvendelse af denne Jord, naar der gik 350 Kr. om Aaret ind i Statskassen. Nu er den Jord borte, nu faa vi ingenting ud af den. Saa sagde Ministeren, at han var dog ikke saa daarligt stillet endnu, at han ikke kunde rejse 10,000 Kr. ved et Laan. Nej, det kan jo godt være, at han ogsaa ad anden Vej kunde have skaffet disse 10,000 Kr. Men det ser alligevel underligt ud, at han nu begynder at sælge væk af Stumperne, at han bort-sælger Stykker af Bornholm. Jeg ved nok, at Bornholm har ofte været en Handelsvare for Regeringerne. Der var en Tid, da man pantsatte Bornholm, Øen har været pantsat, jeg tror et Par Gange, til fremmede Magter. Denne Regering begynder nu altsaa at sælge

bort af Stumperne derovre for at skaffe disse 10,000 Kr.

Ministeren indbyder Amagerbønderne til, at hvis de ikke ere tilfredse med det, han nu har tilbudt dem, 6,000 Kr., kunne de gaa til Proces mod ham; Ministeren er ikke bange derfor. Ministeren har imidlertid lige nylig tabt en Sag mod Amagerbønderne ved Højesteret, og jeg synes, han ikke igen skulde friste Domstolene og høre deres Svar. Det er meget muligt, at Sagen atter vilde gaa Ministeriet imod, og naar der fremsættes en rimelig og billig Forderung fra Amagerbøndernes Side, synes jeg, den skulde imødekommes. Vi have alle Besvær nok af Militærvæsenet i dette Land, men for disse Mennesker, der faa Ordre til at rykke ud af deres Huse, bort fra deres Hjem, og som ikke maa faa Adgang til deres Marker og til at passe deres Ting, bliver Krigsvæsenet en meget stor Gene, hver Dag dette sker for dem.

Jeg skal saa vende mig til Løntillægget, de 20 Øre daglig. Der sagde den højtærede Minister, at der findes intet i Ministeriets Arkiv om, at der skal være givet disse Folk Løfter. Vi behøve ikke at undersøge denne Sag i Ministeriets Arkiv. Vi kunne blot henvende os til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Orlogsværftets Arbejdere have udtalt overfor mig, at de af det ærede Medlem fra Ringkøbing, da han var Forsvarsminister, have faaet det Tilsagn, at nu skulde han nok tage sig af deres Sag, nu behøvede de ikke at komme mere, og det er en Selvfølge, at naar de faa et saadant Tilsagn af Ministeren, forlade de ham med det bedste Haab og med Tro paa, at nu vil der endelig blive taget Hensyn til de Ansøgninger, de saa mange Gange i Forvejen have indgivet.

Nu siger den højtærede Minister, at han vil have Klarhed i denne Sag; og derfor har han nu foranlediget, at der er nedsat en Kommission til at kritisere den forrige Kommission. Det er altsaa saaledes, at først have vi en Kommissionsbetænkning, og saa skulle vi nu have en ny Kommissionsbetænkning om den første Kommissionsbetænkning. Hvornaar mon den kan blive færdig? Ja, det sker vel en Gang ad Aare. Der sidder 2 Mand fra Statistisk Bureau og 2 Mand fra Orlogsværftet, og vi have Erfaring for, at et saadant Kommissionsarbejde kan trække ud i lange Tider. Paa denne Maade har Ministeren faaet en Lejlighed til at skubbe Sagen fra sig, saa der nu igen kan gaa i det mindste et Aar hen, inden der kan røres ved den Sag. Men Arbejderne ere meget daarligt tjente med at se deres Sag